R5613

King David’s Great - Grandmother

தாவீது ராஜாவின் கொள்ளுப்பாட்டி
ரூத் 1

ஒரு நல்ல கதை – இஸ்ரயேலர்களின் சொந்தநாட்டு வாழ்க்கை—மட்டத்திற்கு கீழே—நல்ல ஜனங்கள் வழிதவறி செல்லுதல் – நகோமி திரும்பி வருதல்—ரூத்தின் மனமாற்றம்—என்ன விலை கொடுத்தாள்—அவள் பெற்றது என்ன.

“உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்; உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்.” ரூத். 1:16

பென்ஜமின் ஃபிராங்க்ளின் என்ற அமெரிக்க மந்திரி பாரீசில் ஒரு மாலை வேளையை இலக்கிய அறிஞர்களுடன் கழித்தார். அப்பொழுது அவர் தனது சட்டைப்பையி—ருந்து இந்த நிகழ்ச்சிக்காக தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பு அட்டையை எடுத்துக்கொண்டு, “மிகவும் பழமையான ஒரு புத்தகத்தை படித்தபோது, என்னைக் கவர்ந்த ஒரு இலக்கிய பகுதியை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அது உங்களுக்கும் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நீங்கள் அனுமதித்தால், அதை வாசிக்கிறேன் என்று கூறினார்.” உண்மையில் அது நமது பாடத்தின் கதையாகும். அதாவது ரூத் புத்தகத்தின் முழு கதையாகும். அதை அவர் கூறியபோது, ஒரு பழங்கால சரித்திரத்தில் இவ்வளவு ஓர் அழகான, இலட்சியத்தைக் குறித்த ஒரு கதை இருப்பதை மிகவும் ஆச்சரியத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் கேட்டார்கள். இதை வேதாகமத்தி—ருந்து எடுத்ததாக அவர் கூறியபோது மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஏனெனில் அந்த காலக்கட்டத்தில் பிரெஞ்சு தேசத்தின் இலக்கிய வட்டாரத்தில் கடவுள் இல்லை என்றும் அல்லது கடவுளைப் பற்றி அறிவது இயலாது என்றும் நம்புகிறவர்கள்தான் அதிகமாக இருந்தனர்.

ரூத் புத்தகத்தின் கதை இஸ்ரயேலர்களின் காரியங்களின் ஒரு கண்ணோட்டத்தை கொடுக்கிறது; மத காரியங்களில் ஆர்வம் இருந்ததையும், யுத்தங்கள், அடிமைத்தனம் முதலானவைகளைக் குறித்தும் அது நமக்கு கூறுகிறது. ஒவ்வொரு ஜனங்களின் ஒவ்வொரு சரித்திரமும் நமது கவனத்தை மிகவும் ஈர்க்கிறது. அதன் ஆரம்பம், “தாவீதின் நகரமாகிய” பெத்லெகேம் ஆகும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகு “தாவீதின் குமாரனும் தாவீதின் ஆண்டவருமாகிய” இயேசு அங்கேதான் பிறந்தார். அவர்களது பெயர்களின் பொருள் அவர்களது குடும்பத்தின் இறை உணர்வுகளை காண்பிக்கிறது. புருஷனின் பெயர் எ—மெலேக்கு, “என் தேவன் ராஜா” என்ற அர்த்தமுடையது, அவன் மனைவியின் பெயர் “நகோமி,” அதன் பொருள் “யெகோவாவின் சந்தோஷம்,” அவர்களது இரண்டு மகன்களின் பெயர், மக்லோன், கி—யோன் என்பதாகும்.

உலக காரியங்களுக்காக இறை காரியங்களை ப—யிடுவது எப்பொழுதும் நல்ல

கொள்கை அல்ல என்ற காரியத்தை நாம் கற்றுக்கொள்வது பிரயோஜனமானது. சகல கிறிஸ்தவர்களின் நோக்கம் "தேவன்தான் முதலாவது" ஆக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் மோவாப் தேசத்திற்கு சென்றது தேவனுடைய ஊழியத்தை செய்வதற்காக என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது. ஏனெனில் மோவாபியர்கள் லோத்தின் சந்ததியினராக இருந்தாலும், அதனிமித்தம் இஸ்ரயேலர்களுக்கு உறவினர்களாக இருந்தாலும், ஏறக்குறைய ஒரே மொழியை பேசினாலும், தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஆபிரகாமின் சந்ததியினரோடு மட்டுமே இருந்தது. எனவே மோவாபியர் மற்ற புறஜாதியினரைப் போல அந்நியரும், பரதேசிகளுமாய் இருக்கிறார்கள். மோவாபியர்களை மனமாற்றம் செய்ய முயற்சிப்பதும் சரியாக இருக்காது. ஏனெனில் தேவன் மோவாபியர்களை அழைக்காமல் இஸ்ரயேலர்களை மட்டுமே அழைத்தார். "பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்." ஆமோஸ் 3:2

அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதே மாதிரி தவறைத்தான் செய்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா வகைகளிலும் மிகவும் பொறுப்புள்ளவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனிடம் மேன்மையான உறவு வைத்திருப்பவர்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய தெளிவான அறிவும் "தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை" உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். இரண்டு மகன்களையும் புறஜாதி தேசத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது ஞானமான செயல் அல்ல, ஏனெனில் அங்கே அவர்கள் அசுத்தம் அடைய ஏதுவுண்டு. அதற்கு பதிலாக, தேவன் பேரில் உள்ள விசுவாசத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவர்கள் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இதை எல்லாம் நகோமியும் உணர்ந்திருந்தாள். "கர்த்தருடைய கை எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறதினால், உங்கள் நிமித்தம் எனக்கு மிகுந்த விசனம் இருக்கிறது" (ரூத் 1:13) என்று அவள் கூறியதி—ருந்து இது தெரிகிறது. இங்கே அவளுக்கு விரோதமாயிருந்த கர்த்தருடைய கை, மறுபடியும் அவளுக்கு ஆதரவாக இருந்தது என்றும், அது அவள் மேல் சிரத்தை கொண்டு மறுபடியுமாக அவளை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு கொண்டுவந்தது என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

இரண்டு அழகான குணங்கள்

நகோமி (யெகோவாவின் சந்தோஷம்) ஒரு இனிமையான குணமுடையவளாயிருந்திருக்க வேண்டும். அவளுடைய மருமக்கள் அவள்மேல் வைத்திருந்த அன்பி—ருந்து இது தெரிகிறது. அவர்கள் இருவரும் தங்கள் சொந்த நாட்டை விட்டு அவளோடு செல்ல தயாராயிருந்தார்கள்; அவளோடே புறப்பட்டார்கள். ஆனால் நகோமி, அவர்கள் அவளோடே வந்தால், அவர்கள் அந்நியர்களாகவும், அது அவர்களுக்கு அந்நிய தேசமாகவும் இருக்கும் என்றும், இங்கே ஒரு குடும்பத்திற்காக எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அங்கேயும் ஏங்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி, அவர்களைத் தாய் வீட்டுக்கு திரும்பி போகச்சொல்—, அவர்களது பழைய பழக்க வழக்கங்களை கடைபிடிக்கும்படியும், மறு திருமணம் செய்துகொள்ளுமாறு தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினாள்.

அவர்களுள் ஒருத்தி தன் மாமியை முத்தமிட்டுச் சென்றாள். ஆனால் ரூத்தோ அவளை விடாமல் பற்றிக்கொண்டாள். அவள் பேசிய வார்த்தைகள், என்றென்றும் குறிப்பிடும்படியான ஒரு நல்ல இலக்கிய மொழியில் கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

> "நான் உம்மை பின்பற்றாமல் உம்மை விட்டுத் திரும்பி போவதைக் குறித்து என்னோடே பேச வேண்டாம்;
> நீர் போகும் இடத்திற்கு நானும் வருவேன்;
> நீர் தங்கும் இடத்தில் நானும் தங்குவேன்;
> உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்,
> "உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்,
> நீர் மரணமடையும் இடத்தில் நானும் மரணமடைந்து,
> அங்கே அடக்கம்பண்ணப்படுவேன்;
> மரணமேயல்லாமல் வேறொன்றும் உம்மைவிட்டு என்னை பிரித்தால், கர்த்தர் அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு அதிகமாகவும் எனக்கு செய்யக்கடவர்."

ரூத் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டாள் என்று நாம் சொல்லும்போது, அவள் கிறிஸ்தவளாக மாறினாள் என்றோ, கிறிஸ்தவ வாக்குத்தத்தங்களுக்கு உரிமைக்காரியானாள் என்றோ அர்த்தமாகாது. இயேசுவானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய், மரணத்தின் மூலமாய், "புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு" முன்னால் அது மாதிரி யாரும் ஆனதில்லை. அவள் யூதாயிசத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யப்பட்டாள். நகோமியின் விசுவாசமுள்ள வாழ்க்கைக்கு இது ஒரு நல்ல சாட்சியாக இருக்கிறது. (ரூத். 1:16—17)

உறுதியான தீர்மானத்தின் மதிப்பு

இங்கு ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிடுவது மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். அதாவது ரூத் எடுத்த உறுதியான, உடன்பாடான தீர்மானமாகும். இது கொஞ்ச நாள் யூதேயாவில் வாழ்ந்து பார்க்கலாம் என்று முயற்சிக்கிற ஒரு தீர்மானமல்ல, மரணம் வரையான ஒரு தீர்மானமாகும். இந்த விஷயத்தில் எல்லா மதமாற்றமும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது. உதாரணமாக கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தையும், அதன் காரியங்களையும், அதன் ஆசைகள் அனைத்தையும்

விட்டு, கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் முழுவதுமாக தன்னை அர்ப்பணிக்கும்வரை அவர்கள், உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாகிறதில்லை. நமது ஜீவனைப் பற்றிய உறுதியான தீர்மானத்தின் மதிப்பை அரிதாக நாம் அதிக மதிப்பீடு செய்வோம். சரியான தீர்மானம் இல்லாததால் ஆயிரக்கணக்கான ஜீவன்கள் அழிகின்றன. "நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்துக் கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தும் " நம்பிக்கைக்கு தேவனுக்கான உறுதித் தன்மையே ஒரே நிபந்தனையாகும்.

யூத ஜனங்களுக்கான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படி உண்மையினிமித்தம், நகோமியும், ரூத்தும் கர்த்தரிடத்திற்கும், அவரது பிள்ளைகளிடத்திற்கும், வாக்குத்தத்தமும் உடன்படிக்கையும் உள்ள தேசத்திற்கும் திரும்பி வந்ததால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். மாம்சீக இஸ்ரயேலுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் பூமிக்குரியது என்பதையும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலுக்கு கொடுக்கப்பட்டது பரலோகத்துக்குரியது என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும்.

உண்மையிலேயே ஏழ்மையினிமித்தம் பெத்லெகேம் வந்தபோது, அவள் அநுசரித்த காரியத்தில் நகோமியின் உயர்ந்த குணமும், ஞானமும் வெளிப்படுகிறது. அவளது கணவனுக்கும், மகன்களுக்குமுரிய நிலத்தை சீர்படுத்த முடியாமல் இருந்தாள். அவள் பிச்சை எடுக்கவோ, அல்லது தனது மருமகள் ரூத்தை பிச்சையெடுக்கச் சொல்லவோ இல்லை. ரூத்தும் மற்ற ஏழை ஸ்திரீகளைப்போல, வெளியே சென்று அறுக்கிறவர்கள் பிறகே கதிர்களை பொறுக்கும் வேலையைச் செய்தாள். தேவன் தம்முடைய பிரமாணத்தில் ஏழைகளுக்குக்கென்று ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருந்தார். அதாவது வய—ன் ஓரத்தில் உள்ள கதிர்களை ஏழைகளுக்கென்று அறுக்காமல் விட்டுவிட வேண்டும் என்று கட்டளை கொடுந்திருந்தார். நகோமி தனது புருஷன் எ—மெலேக்கின் உறவுக்காரனும் மிகுந்த ஆஸ்திக்காரனுமான போவாஸ் என்பவனுடைய வயலுக்கு செல்லும்படி ரூத்துக்கு யோசனை கூறினாள்.

தாவீது ராஜாவின் கொள்ளுப்பாட்டி

நகோமி யூகித்திருந்தபடி, மிகுந்த ஆஸ்திக்காரனாகிய போவாஸ், தனது வய—ல் கதிர் பொறுக்குகிற அடக்கமான இளம்பெண் ரூத் யார் என்பதையும், திருமணம் மூலமாக அவள் தனக்கு உறவுக்காரி என்பதையும் புரிந்துகொண்டான். அவன் யூத சட்டமுறைமைகளை அநுசரித்ததின் மூலம் ரூத் அவனது மனைவியானாள். இவர்களது மகன் ஓபேத் ஈசாயைப் பெற்றான்; ஈசாயின் மகன்களில் இளையவன் தாவீது ஆகும். இப்படியாக புறஜாதி வம்சத்தாளாகிய ரூத் ராஜா வம்சத்தினளானாள். இதன் மூலம் தாவீதுக்கும் தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவுக்கும் மூதாதையர் ஆனாள்.

வேதாகமம் மிகவும் உண்மையான புத்தகம். ராகாப் என்ற எரிகோவின் வேசி, திருமணத்தின் மூலம் யூத நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதன் மூலம் தாவீது, சாலொமோன், இயேசு ஆகியோருக்கு மூதாதையர் ஆனாள் என்பதை வேதம் மறைக்கவில்லை. ரூத் கூட ஒரு அந்நிய பெண், புறஜாதிக்காரி, விக்கிர ஆராதனைக்காரி என்பதையும் வேதம் மறைக்கவில்லை. வேறு எந்த புத்தகமும் இப்படி உண்மையானதாக இல்லை. அதேபோல புதிய ஏற்பாடு, தன் சொந்த குருவையே காட்டிக் கொடுத்த ஒரு சீஷனைக் குறித்தும், எல்லாரும் எப்படி அவரை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள் என்பதையும் பரிசுத்த பேதுரு எப்படி அவரை மறுத—த்து சபித்தார் என்பதையும் பரி. பேதுருவும், யோவானும் ஆலயத்தில் போதித்தப் பொழுது ஜனங்கள் அவர்களை படிப்பறியாதவர்கள் என்றும் பேதமையுள்ளவர்கள் என்றும் உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் கூறுகிறது.

அதேபோல், தாவீது ராஜா, மற்றும் இன்னும் ராஜ குடும்பத்தினரின் பாவங்களையும், பலவீனங்களையும் மூடவுமில்லை, மறைக்கவுமில்லை. அவைகளெல்லாம் வெளியரங்கமாக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டு, அந்த தண்டனைகள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குற்றம் செய்தவர்களின் மன வருத்தமும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேர்மையான எழுத்தாளர்களை நாம் நம்புகிறோம். இந்தக்கால சரித்திரத்தில் கூட இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மேல் நம்பிக்கை வைக்க விரும்புகிறோம். வேதாகம சரித்திரத்தின் நம்பகத்தன்மையோடு இந்த கால சரித்திரம் எதுவும் ஒப்பிடப்பட முடியுமா என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு கிறிஸ்தவனாக ஆவது எப்படி?

இந்த பாடத்தில் உணர்ச்சிபூர்வமாக வேண்டுகோள் செய்வதற்கான முயற்சியில் நாங்கள் ஈடுபடவில்லை. இயேசுவின் வார்த்தைகளி—ருந்து, நாங்கள் யோசனையாக கூறுவது என்னவென்றால், ஆண்டவருடன் சேர்ந்து அவரது பின்னடியாராக மாற விரும்புகிறவர்கள் ஆண்டவர் கூறுவதுபோல முத—ல் அமைதியாக "அமர்ந்திருந்து செல்லும் செலவை கணக்குப் பார்க்கக்கடவன்." லூக்கா 14:30. சரியான மன அமைதிக்கும், சரியான கிறிஸ்தவனாக அபிவிருத்தி அடைவதற்கும், சுவிசேஷயுக சட்டதிட்டங்களுக்கும் கீழாக பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கும் அவசியமான உறுதியான தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து நாங்கள்

உங்களை ஊக்குவிக்கும் வண்ணமாக எடுத்துக் கூறுகிறோம். (கொலோ. 1:12)

தன்னுடைய இருதயத்தை தேவனிடம் அர்ப்பணம் பண்ண தீர்மானிக்கிறவர்கள், "வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே இயேசுவின் நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவில்லை" என்பதை அறிய வேண்டும். இதன் மூலம் தேவனுடைய கிருபைக்கு திரும்ப முடியும்; தேவனுடைய குமாரர்களின் வீட்டிலே நுழைவதற்கு அனுமதி கிடைக்கும். அவருடைய நாமத்தில், நாமத்தின் மூலம், நாமத்தினால் என்பதற்கு, தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது, அவருடைய சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிவது போன்ற அர்த்தத்தைக் குறிக்கும். ஆனால், தீர்மானம் முடிவாகும்போது, "உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்" என்ற பொருளுடையதாகும்.

கிறிஸ்து மூலம் தேவனுடைய குமாரர்களின் வீட்டில் சேருவதற்கு தீர்மானம் முடிவானது. இங்கே நாங்கள் எந்த சபை பிரிவுடனும் சேரும்படியோ, வேதாகம பிரிவுடன் சேரும்படியோ சிபாரிசு பண்ணவில்லை என்பதை கவனிக்க வேண்டும். வேத போதனை என்னவென்றால், தேவனுடைய குமாரரின் வீட்டின் அங்கத்தினராவதற்கு, கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்படவேண்டும். பிறகு அவர் மூலம் பிதாவோடு இணைக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் நாம் தேவனுடைய சுதந்தரராகவும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராகவும் ஆவோம். இப்படிப்பட்டவர்களின் நாமம் பூமிக்குரிய சபையின் அங்கத்தினராக அல்ல, "ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில்," "பரலோகத்தில் அவர்கள் நாமம் எழுதப்பட்டிருக்கும்." வெளி 21:27; லூக். 10:20

அவர்களது அடுத்தக்கட்ட செயல், "உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்" என்று கூறுவதாகும். அவர்கள் ரோமன் கத்தோ–க்க சபையி–ருந்தோ, அல்லது பேப்டிஸ்ட், மெதடிஸ்ட், பிரிஸ்பிடேரியன், லூத்தரன், ஆங்கி–கன் சபையி–ருந்தோ அல்லது இந்த சபை பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டோ வந்திருந்தாலோ, இவர்களெல்லாம் நிச்சயமாக தேவனுடைய ஜனம், ஒரே குடும்பத்தின் சகோதரர்கள் ஆகும். தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாம் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள், ஏனெனில் கிறிஸ்து என்னும் ஒரே தலையானவரின் ஒரே ஆவிக்குரிய சரீரத்திற்குள்ளாக ஒரே ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவினுடைய ஆவி எல்லா அங்கத்தினருக்குள்ளும் பரவ வேண்டும். 1கொரி. 12:13

தேவனுடைய பிள்ளைகளை தேடுவது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் வெள்ளையராக அல்லது கருப்பராக இருந்தாலும், படித்தவராக அல்லது படிக்காதவராக இருந்தாலும் அவர்களை அங்கீகரித்து அவர்களுடன் ஐக்கியம் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், "நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்," மேலும் "கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குக் குருவாயிருக்கிறார்."

கிறிஸ்துவினிடம் வந்தவர்கள் செய்ய வேண்டிய சரியான காரியம் என்னவென்றால், "பூர்வ பாதைகளை," கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் அடிச்சுவடுகளை, அவர்களது போதனைகளை, அவர்களது அப்பியாசங்களை தேட வேண்டும். நவீன மாறுபாடனவைகளையும், தத்துவங்களையும், இருண்ட யுகத்தின் கோட்பாடுகளையும், விசுவாச அறிக்கைகளையும் விட்டு விலக வேண்டும், தேடக்கூடாது. "எல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்" என்பது விசுவாச வீட்டார் அனைவருக்குமுரிய ஒரு வாக்குத்தத்தமாகும். தேவனுடைய வசனமே "ஏற்ற வேளைக்கான போஜனமாக" இருக்கிறது. இதுவே அவர்களைப் பலப்படுத்தவும், மேம்படுத்தவும், ராஜ்யத்தில் ஒரு பங்கை பெறவும் கொடுக்கப்படுகிற பலமான ஆகாரமாகும்.